

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

9.5.2011

B7-0323/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatavate küsimuste B7-0306/2011, B7-0307/2011, B7-0308/2011, B7-0310/2011, B7-0311/2011 ja B7-0313/2011 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

Naftahindade tõusust tulenev Euroopa kalandussektori kriis

João Ferreira, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer, Elie Hoarau
fraktsiooni GUE/NGL nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon naftahindade tõusust tuleneva Euroopa kalandussektori kriisi kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. võttes arvesse kalandussektori strateegilist tähtsust inimeste kalatoodetega varustamise ning erinevate liikmesriikide ja liidu toiduainete tasakaalu, rannikukogukondade arengu ja sotsiaal-majandusliku heaolu, kohaliku arengu, tööhõive, igal tasandil kalandusega seotud majandustegevuse ja töökohtade säilitamise ja loomise, värsket kalaga varustamise ning kohalike kultuuritraditsioonide säilitamise seisukohast;
- B. võttes arvesse kalandussektori töötajate ebakindlat olukorda sissetuleku ja palga osas, mis tuleneb paljudest teguritest, sealhulgas tegevuse ebaregulaarsus, sektori turustuse korraldus ning hinnakujundus esmastes müügikohtades, mis kõik osutab vajadusele tagada teatavas ulatuses riiklik ja ühenduse toetus;
- C. arvestades, et pidades silmas seost palkade, püügi esmasest müügist saadud tulu ja teatavate tootmiskulude vahel, mis arvatakse tuludest maha enne palkade arvutamist, on kõrgetel kütusehindadel kalurite sissetulekule otsene ja ebasoodne mõju;
- D. arvestades, et praeguste müügisuundumuste tõttu ei ole võimalik kompenseerida tootmiskulude kõikumist, sealhulgas kütusehind, tarbijate arvelt, kes ostavad kala; arvestades, et keskmine hind esmastes müügikohtades on alates 2000. aastast kas jäänud muutumatuks või langenud, mis aga ei ole kajastunud värsket kala madalamates hindades lõpptarbija jaoks;
- E. arvestades, et arvukate kalandusettevõtjate majanduslik olukord on viimastel aastatel halvenenud ja mõned neist on juba kadunud ning tekkinud on tõsine oht, et kõrgemate kütusehindade tõttu lõpetavad tuhanded ettevõtjad oma tegevuse ja hävivad tuhanded töökohad;
- F. arvestades, et kütusehindade järsu tõusu tõttu on kalandussektori kriis oluliselt süvenenud, mõjutades hinnalisandit ja majanduslikku elujõulisust ning vähendades märkimisväärselt kalurite sissetulekut; arvestades, et ainuüksi viimase kuue kuuga, ajavahemikus oktoober 2010 kuni aprill 2011, on naftahinnad (toornafta barrel) tõusnud rohkem kui 48% võrra, mistõttu ka bensiini- ja diislihindad on sarnaselt suurenenud;
- G. arvestades, et teatavatel juhtudel ei ole olemasolev kalandustoodete turu ühine korraldus aidanud piisavalt kaasa paremate hindade saavutamisele esmastes müügikohtades ega lisandväärtuse tulemuslikumale jaotamisele sektori väärtusahelas;
- H. arvestades, et meetmed, millega ergutatakse laevade valimatut lammutamist, sõltumata liikmesriikide laevastike eripärast, kalavarude olukorrast ja tarbijate vajadustest, on olnud ajendiks nn laevastiku suuruse kohandamisele olemasolevate kalavarudega; arvestades, et

sel on olnud tohutud majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed, kuid kalavarude kaitse olukorras ei ole toimunud olulisi muutusi;

- I. arvestades, et kalandussektori kriis toimub samaaegselt tõsise majandus- ja sotsiaalkriisiga, mis mõjutab eri liikmesriike, eriti neid, kelle majandus on haavatavam, ja et sellel on karmid tagajärjed näiteks halvemate elutingimuste ja rahva heaolu taseme, väheneva majandustegevuse, suurema tööpuuduse ja töökohtade ebakindluse osas,
- J. arvestades, et ühendus peab kriisile reageerima, sest niisuguse kriisi tingimustes suurendaks selle eiramine olemasolevat ja kasvavat ebavõrdsust liikmesriikide vahel,
 1. mõistab hukka asjaolu, et EL on selles küsimuses inertne ning keeldub tegemast vajalikke otsuseid kalandussektori ajakohastamise ja kestliku arengu, sotsiaal-majandusliku elujõulisuse, kalavarude kestlikkuse, toiduga seonduva sõltumatus ja toiduga kindlustatuse, inimeste kalaga varustamise, töökohtade säilitamise ja kalurite elutingimuste parandamise kohta;
 2. toonitab, et laevade valimatu lammutamise ergutamine ja laevade lõplik kasutamisest kõrvaldamine ei ole sektori probleemidele tõeline lahendus ning sellega ei tagata sektori majanduslikku, sotsiaalset ega keskkonnaalast kestlikkust;
 3. mõistab hukka poliitika, millega püütakse eksploateerida sektori sotsiaal-majanduslikku allakäiku, mis tuleneb üha kerkivast kütusehinnast, edendades laevade lammutamist ja lõplikku kasutamisest kõrvaldamist, mis põhjustab sektoris veelgi suuremat omanike koondumist, tööpuuduse tõusu, kahjustab tööstust ning halvendab toiduainete tasakaalu ja kaubandusbilanssi;
 4. nõuab erakorraliste meetmete vastuvõtmist sektori sotsiaal-majanduslike vajaduste viivitamatuks ja asjakohaseks täitmiseks, eelkõige kütuse (benssiini ja diisli) kõrge hinna tõttu;
 5. toonitab, et rakendatavate meetmete eesmärk peaks samuti olema laevameeskondade ja väikeste kalandusettevõtjate huvide kaitse ja nende probleemide lahendamine, eelkõige juhul, kui väikesemahulise püügiga tegelevad kalurid kasutavad benssiinimootoreid;
 6. nõuab tagatisfondi loomist, mille puhul ühenduse kaasosalus tagaks stabiilse kütusehinna, ja üleminekuperioodiks kompenseerivaid makseid kriisist puudutatud kalandusettevõtjatele;
 7. on selle poolt, et liikmesriikide tasandil koordineeritaks meetmeid eesmärgiga võtta igas liikmesriigis kasutusele maksimaalsed kütusehinnad (benssiin ja diiseli) või täiendav allahindlus kalanduses kasutatavale kütusele;
 8. rõhutab, kui vajalik on kasutada ühenduse eelarve kõiki võimalusi ja rahavarusid sektori erakorraliste toetusmeetmete rahastamiseks ja võimaldamaks sektoril taastuda kõrgest kütusehinnast tulenevatest probleemidest kuni muud liiki meetmete rakendamiseni;
 9. nõuab riigi ja ühenduse tasandil tagatud avaliku kindlustussüsteemi loomist, et tegeleda ootamatute arengutega kalandussektoris;

10. nõuab kolme osalisega dialoogi loomist Euroopa tasandil, kus saaksid kokku kõik sidusrühmad – riigiasutused, ametiühingud ja kalurid –, et uurida sektori olemuslikke probleeme (mis ei piirdu üksnes nafta hinnast põhjustatud kriisiga), pöörates eelkõige tähelepanu kalurite töötingimustele;
11. rõhutab, et soovituslinna kehtestamisel tuleb ühe muutujana arvesse võtta tootmiskulusid;
12. soovitab võtta kasutusele mehhanismid hindade parandamiseks esmastes müügikohtades ning ergutamaks lisandväärtuse õiglast ja asjakohast jaotamist sektori väärtusahelas;
13. kordab, et tuleb kaaluda muud liiki sekkumist, mis sarnaneb tagatud hindadele või maksimaalsele kasumitasemele, et tagada lisandväärtuse tulemuslik jaotus ja vähendada vahendajate kasumimarginaali, tagada rahuldavamad tarbijahinnad ning piirata hinda lõpptarbija jaoks;
14. toonitab, et Euroopa Kalandusfond peab andma abi kalalaevastiku uuendamiseks ja ajakohastamiseks, tagades kestlikuma sektori ning seades eesmärgiks võtta eelkõige kasutusele valikulisem lähenemine varustusele ja mootorite vahetusele ohutuse, keskkonnakaitse ja/või kütusesäästu nimel, eriti väikesemahulise ja rannapüügi puhul, ja asendades enam kui 20 aastat kasutusel olnud laevad, mida ei ole enam võimalik ohutult kasutada;
15. kinnitab veelkord, et ühises kalanduspoliitikas tuleb tunnustada väikesemahulise ja rannapüügi eripära ning analüüsida, millises ulatuses rahuldavad olemasolevad rahastamisvahendid sektori vajadusi, ja neid vastavalt kohandada;
16. kinnitab oma ettepanekut ühenduse toetusprogrammi loomise kohta väikesemahulise ja rannapüügi jaoks, et koordineerida meetmeid ja suunata rahastamist teistest olemasolevatest rahalistest vahenditest kõnealuse allsektori konkreetsete probleemide lahendamiseks;
17. nõuab tungivalt, et komisjon tutvuks põhjalikult mehhanismidega – nt tarbijaabi – edendamaks suure lisandväärtusega kalatoodete (eelkõige konservide) turustamist sarnaste mehhanismide abil, mida kohaldatakse teatavate põllumajandustoodete suhtes;
18. rõhutab, et struktuurifondid peavad aitama kaasa kalandussektori ajakohastamisele ning turustuse infrastruktuuri loomisele;
19. rõhutab, et on ülimalt vajalik leida tasakaal sotsiaal-majandusliku olukorra ja keskkonnakestlikkuse vahel, rõhutades samal ajal vajadust rakendada mehhanism, et maksta toetust või hüvitust kaluritele, kes kannatavad kalavarude taastamiskavadest või muudest ökosüsteemi kaitset suurendavatest meetmetest tulenevate majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgede all, eelkõige vähemsoodsate piirkondade puhul;
20. peab väga oluliseks, et imporditud kalatoodete ja siseturule viidud kalatoodete suhtes kohaldatakse samu norme ja nõudeid, nagu näiteks märgistamine, fütosanitaareeskirjad, selliste kalatoodete ühenduse turule viimise keeld, mis on väiksemas suuruses kui ühenduse toodete puhul lubatud miinimum, ning ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügist saadud toodete impordi keelamine;

21. on selle poolt, et kõik liikmesriigid võtaksid vastu fiskaalmeetmed, mille eesmärk on võidelda kütusehindadega spekulatsioonide vastu;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.